

„Norma”, în stagiunea Radio

(Grigore Constantinescu – 2 februarie 2015)

Radiodifuziunea Română a găzduit la sfârșit de ianuarie, respectând tradiția ultimilor ani, o operă în concert, cu titluri celebre care nu figurează pe afișul teatrelor noastre lirice.

Extrem de atractivă a fost, în acest sens, opțiunea organizatorilor pentru prezentarea celebrei opere belcantiste a lui Vincenzo Bellini, „Norma”, care s-a cântat în Studioul de concerte pe 30 ianuarie.

Elena Moșuc

Publicul s-a bucurat de reîntâlnirea cu soprana Elena Moșuc, a cărei celebritate internațională a crescut în faimă, de-a lungul ultimilor ani, prin spectacolele cu „Norma” de Bellini, susținute pe mari scene lirice internaționale. Sub bagheta lui Tiberiu Soare, artista a evoluat prestigios în compania soliștilor din Cluj, Iași, București, ca Iulia Merca (rolul Adalgisa), Teodor Ilincăi (Polione), Jean Cristoph Bouton (Oroveso), Emanuela Pascu, Nicolae Simonov.

Cu această capodoperă, „Norma”, prezentată în premieră la Teatro alla Scala, Vincenzo Bellini intră, pentru prima dată, în competiție cu Gaetano Donizetti. Se deschide, astfel, seria fastă a premierelor romantice de mare succes, ce au în distribuție nume legendare – soprana Giuditta Pasta, tenorul Giovanni Batista Rubini, basul Filippo Galli. „Duelul” maeștrilor componisticii a continuat, toate lucrările purtând semnătura de autoritate a aceluiași maestru al versului libretelor de operă, poetul Felice Romani. Vedete lirice de prim rang, completează afirmarea de geniu a compozitorilor și a libretistului, anunțând o epocă de aur pentru scena lirică a peninsulei.

Privit de poetul romantic Heinrich Heine ca un damnat al destinului, Vincenzo Bellini, în prea scurta sa existență, se remarcă încă de la primele opere, triumfând cu „Norma”, pe care o aplaudă acum și publicul nostru. Particularitatea artei lui Bellini se remarcă în acordul perfect între frumusețea clasică și exaltarea poetică a personajelor. Sensibil la curente noi, aflat în comuniune artistică și spirituală cu Chopin, Bellini cultivă o scriitură melodică expresivă, cu respirație amplă, uneori incantatorie, neocolind acel rubato care reamintește libertatea ritmică monteverdiană (la sprezzatura), păstrând mult din virtuozitatea esteticii belcantiste, inclusiv, însă, trăirilor emoționale și poetice ale melodramei lirice.

Abordarea partitului este dificilă pentru interpreți, din cauza elaborării rafinate a melosului, după îndelungi reveniri asupra textului în favoarea expresiei vocii, conținutului emotiv al dramei, relaționat cu armonia și orchestrația, atenția acordată semnificației teatrale a corului și monumentalul vocal-simfonic. Rafinamentul expresiei muzicale, dincolo de perceperea mai dificilă a desfășurării spectaculare, se vedește valoric superior producției multor compozitori ai epocii sale.

În prezentarea operei-concert „Norma”, pe scena Sălii Radio, trebuie remarcată performanța Corului Academic, condus de Dan Mihai Goia, în replică cu Orchestra Națională Radio și distribuția menționată mai sus, în care toate rolurile, în afară de personajul titular, au fost debuturi.

Relația strânsă dintre muzică și text din operele lui Bellini a impresionat publicul, potrivit opiniei lui Wagner, care scria că „muzica lui Bellini vine din inimă și ea este intim legată cu textul”.

Succesul concertului se explică prin unitatea între dificultatea de execuție și popularitatea de care se bucură această capodoperă, pe drept cuvânt bine aleasă pentru stagiunea Formațiilor Muzicale Radio.